

frem om Tjenestetiden, saaledes at man kan faa en klar Oversigt over, hvor lang Tjenestetiden er ved Banerne. Jeg tror, at den nu ofte er saa lang, at den virker trættende og sløvende paa vedkommende, hvilket jo igen kan have Indflydelse paa den Sikkerhed, Banerne kunne byde baade for Personer og Gods. Jeg skal ikke komme nærmere ind paa de enkelte Spørgsmaal, men navnlig henlede Opmærksomheden paa Banearbejdernes, Ledvogternes, Portørernes og Depotarbejdernes Lønningsforhold, saaledes at disse Forhold maatte kunne blive forbedrede. Der forelaa i den Skrivelse, som Ministeren tilsendte Udvalget i Fjor, nogle Oplysninger om disse Forhold, og jeg tror, at de vare af en saadan Beskaffenhed, at man kan sige, at der efter dem her er virkelig Trang til en Forbedring. Der blev der givet Oplysning for 1155 Banearbejderes Vedkommende, hvoraf det fremgik, at 298 af dem eller ca. 26 Procent havde 1 Kr. 80 Øre til 1 Kr. 95 Øre daglig, medens 51 Procent vare lønnede med 2 Kr. til 2 Kr. 10 Øre daglig, altsaa saaledes at 19 af dem kun havde en Løn af 1 Kr. 80 Øre til 2 Kr. 10 Øre daglig. Jeg tror, at disse Lønninger virkelig ere for lave, navnlig naar der ses hen til, at den Tjenestetid, der kræves af dem, er meget lang og meget anstrengende, da det er en meget vanskelig Tjeneste, bør de ogsaa lønnes noget bedre. Jeg skal dog ikke komme nærmere ind paa flere af de enkelte Forhold vedrørende Banearbejderne, men kun nævne dette, at jeg synes, der er al mulig Grund til at gaa til en Lønningsforbedring for dem, og det samme gælder med Hensyn til Ledvogterne. Der foreligger ogsaa en Del Oplysninger i denne Skrivelse angaaende disse. Der anføres, at 54 Procent — det er vistnok af det samlede Antal Ledvogtere her i Landet — kun have fra 1 Kr. 10 Øre til 1 Kr. 37 Øre daglig. Det forekommer mig ogsaa at være for lav en Løn. 4—500 Kr. aarligt forekommer mig at være for lidt at byde disse Folk, som dog maa udføre et meget vigtigt Led af Statsbanernes Tjeneste, og som tillige have en meget lang Arbejdstid. Navnlig maa jeg henlede Opmærksomheden paa, at mange Ledvogtere til forskellige Tider saa godt som ingen Søvn faa, saaledes navnlig i Helligdagene og Ferietiden, hvor der gaar mange Ekstratog. Tjenesten bliver da i meget høj Grad anstrengende. Der bør søges raadet Bod paa deres Løn og deres Arbejdstid. — Jeg vil ligeledes gerne henlede Opmærksomheden paa de Andragender, der bleve indgivne i Fjor om en Forbedring af Portørernes og Depot-

arbejdernes Lønnings- og Tjenesteforhold i det hele taget. Jeg ved godt, at der i Lovforslaget er foreskrevet nogle Forbedringer i disse Folks Stilling, men jeg tror, at man godt kunde gaa videre, navnlig for Depotarbejdernes Vedkommende. For disses Vedkommende ere Forholdene nu saaledes, at naar der er ret gode Arbejdsforhold ude blandt den øvrige Befolkning, ere de Folk, der antages ved Jærnbanernes Depoter, meget tilbøjelige til, naar de lære dette Arbejde at kende, at forlade det hurtigst muligt. Det anføres ofte, at der er en saa uhyre Tilstrømning til og Efterspørgsel efter Arbejde ved Jærnbanerne, men for Depotarbejdernes Vedkommende er man dog i Stand til at konstatere, at kun, naar der er daarlige Arbejdsforhold og i megen Nød til Stede, saa kan man sagtens faa disse Pladser besatte, men naar der er nogenlunde gode Arbejdsforhold til Stede, ere Folkene i denne Tjeneste meget tilbøjelige til at forlade den igen, saa snart de vide, hvad det er for et Arbejde, de skulle udføre, og lære Arbejdsvilkårene nærmere at kende. Der er et Forhold, som de fleste af Banefunktionærerne søge at faa forbedret, og det er Avancementsforholdet. Man vil ved at gennemgaa alle de Andragender og Henvendelser, som indkom til Udvalget i Fjor, finde, at Avancementsforholdene, navnlig ogsaa i de jævne Klasser, ere mindre gode. Forhaabentlig vil der fra Udvalgets Side ske Forslag til Forbedring, men der er navnlig et Punkt, som jeg vil tillade mig at henlede Opmærksomheden paa, og det er, at Avancementsforholdene ere forskellige for de to Klasser af Funktionærer, som ere opførte paa Statsbanedriftsloven. Den ene Del af Embedsmændene og Funktionærerne henhører under den saakaldte almindelige Lønningsklasse, den anden henhører under den specielle Lønningsklasse. I den almindelige Lønningsklasse er det saaledes, at Lønnen stiger med 10 Procent som Alderstillæg for hver 4 Aars Tjeneste tre Gange i Træk. I den specielle Lønningsklasse er Forholdet derimod det, at hver Klasse er delt i forskellige Underklasser, og i hver af disse skal der til enhver Tid være lige mange i hver Klasse, hvilket bevirker, naar der ikke er stærk Tilgang til Banerne, at mange af dem, der staa i den lavere Lønningsklasse, ere næsten ganske berøvede Udsigten til at rykke op i en højere Lønningsklasse. Det er meget uheldigt; thi det virker sløvende paa Folk at komme ind i en Tjeneste, i hvilken de aldrig have Udsigt til,